

Vergaderjaar 1992-1993

23 306

Wijziging van de Wet economische mededinging (vergroting van de effectiviteit)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD**I VOORSTEL VAN WET**

1) Artikel I, onderdeel A

In de definitie van «ondernemer» ontbrak de zinsnede: met of zonder winsttoegmerk.

2) Artikel I, onderdeel G

Dit onderdeel kwam in het oorspronkelijke wetsvoorstel niet voor.

3) Artikel III

De zinsnede «Artikel 8, derde lid, tweede volzin (oud)» kwam in het oorspronkelijke wetsvoorstel niet voor.

II MEMORIE VAN TOELICHTING

1) 1. Inleiding

De tweede en derde zin van de vierde volle alinea luiden als volgt:

Het koninklijk besluit van 4 februari 1993, houdende onverbindendverklaring van bepalingen in mededingingsregelingen inzake horizontale prijsbinding (Besluit horizontale prijsbinding) zal met ingang van 1 juli 1993 in werking treden. Over de generieke onverbindendverklaring van aanbestedingsregelingen heeft de Commissie econo-

mische mededinging op 7 december 1992 geadviseerd en over de generieke onverbindendverklaring van marktverdelingsregelingen op 9 december 1992.

2) 2. Inhoud van het wetsvoorstel

In de vijfde alinea kwam de eerste zin niet voor.

3) 3. Het begrip «ondernemer»

De zevende tot en met de tiende alinea kwamen in de tekst niet voor.

4) 4. Opschortende werking van beroep en de mogelijkheid van schorsing

De derde en zesde alinea kwamen niet voor.

5) 11. Sanctionering

Deze paragraaf, waarvan de kop aanvankelijk «Strafsancties» was, luidde als volgt:

In het bestaande artikel 1 van de Wet op de economische delicten staat de Wet economische mededinging genoemd onder 4°. Volgens artikel 2, vierde lid, van die wet zijn de in artikel 1, onder 4°, bedoelde delicten overtredingen. Deze kunnen op basis van het bestaande artikel 6, eerste lid, onder 4°, van die wet jo. artikel 23 van het

Wetboek van Strafrecht worden bestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden en een geldboete van f 10 000 of met een van beide. Bij veroordeling van een rechtspersoon kan de geldboete ten hoogste f 25 000 bedragen.

De intensivering van het mededingingsbeleid kan alleen effectief zijn, indien sprake is van een goede handhaving van de bepalingen van de Wet economische mededinging. Dit geldt voor al die bepalingen, maar wel zeer in het bijzonder voor de verboden van gedragingen in strijd met generieke onverbindendverklaringen of in strijd met individuele maatregelen. Deze maatregelen staan centraal bij de beleidsvoornemens, vermeld in de meergenoemde brief van 6 mei 1991.

Met het oog op de verbetering van die handhaving wordt, zoals in paragraaf 9 is uiteengezet, de mogelijkheid van de toezichhoudende bevoegdheid ingevoerd. Een goede handhaving is evenwel niet alleen afhankelijk van de mogelijkheden om verboden gedragingen op te sporen en te vervolgen, maar ook van de hoogte van de strafsancties.

In de meergenoemde brief van 6 mei 1991 is aangegeven, dat het met name bij de generieke maatregelen gaat om het tegengaan van vergaande beperkingen van de concurrentievrijheid. De strafsancties, waarmee verboden gedra-

gingen in strijd met die maatregelen op basis van de thans geldende wettelijke bepalingen bestraft kunnen worden, staan echter niet in verhouding tot de ernst van die gedragingen.

Tevens dient er rekening mee te worden gehouden, dat met bedoelde verboden gedragingen voor de betrokken ondernemers veelal grote financiële belangen gemoeid zijn. Bij de bestaande sanctiemogelijkheden zal het voor die ondernemers financieel aantrekkelijker zijn om het risico van een relatief lage geldboete te lopen dan van dergelijke lucratieve gedragingen af te zien. Van de thans geldende maximale strafsancties zal derhalve onvoldoende preventieve werking uitgaan.

Daar komt bij, dat een belangrijke overweging voor de intensivering van het mededingingsbeleid is de wenselijkheid dit beleid zoveel mogelijk in overeenstemming te brengen met dat van de Europese Commissie en van de andere EEG-Lid-Staten. Dit geldt in beginsel ook voor het sanctieniveau. Het is evenwel duidelijk, dat de sancties op gedragingen in strijd met de mededingingsbepalingen van het EEG-Verdrag en met de mededingingswetten van de meeste andere EEG-Lid-Staten aanzienlijk hoger liggen dan de strafsancties op gedragingen in strijd met bepalingen van de Wet economische mededinging.

Op basis van deze overwegingen wordt het wenselijk geacht het maximale niveau van de strafsancties op gedragingen in strijd met bepalingen van de Wet economische mededinging te verhogen.

Daartoe worden bij deze wetswijziging de desbetreffende bepalingen van de Wet economische mededinging in plaats van in artikel 1, onder 4°, vermeld in artikel 1, onder 2°, van de Wet op de economische delicten. Ingevolge artikel 2, eerste lid, van die wet zijn opzettelijke gedragingen in strijd met die bepalingen misdrijven en niet opzettelijke gedragingen overtredingen. Dit heeft uit een oogpunt van opsporing en vervolging het voordeel, dat bij opzettelijke gedragingen in strijd met die bepalingen de verjaringstermijn niet twee jaren is, zoals bij overtredingen, maar zes jaren. Dergelijke misdrijven kunnen op basis van artikel 6, eerste lid, onder 2°, van die wet jo. artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht worden bestraft met hechtenis van

ten hoogste twee jaren en een geldboete van ten hoogste f 25 000 of met een van beide. Bij veroordeling van een rechtspersoon kan de geldboete ten hoogste f 100 000 bedragen.

6) II. ARTIKELEN

ARTIKEL I, Onderdelen G, L en M

De tweede alinea kwam in de tekst niet voor.

ARTIKEL II

De eerste twee zinnen luiden als volgt:

De motivering voor het verhogen van de strafsancties voor opzettelijke inbreuken op een aantal bepalingen van de Wet economische mededinging is reeds gegeven in het algemeen deel (paragraaf 11). Gekozen is voor overbrenging van de betrokken artikelen van die wet in de Wet op de economische delicten (WED) van artikel 1, onder 4°, naar artikel 1, onder 2°.